

Beslutningen gaar ud paa, at Rigsdagen meddeler sit Samtykke til den af Regeringen med den tyske Regering den 31. Maj 1939 afsluttede Ikke-Angrebstraktat.

Umiddelbart efter den tyske Rigskanslers Tale den 28. April 1939 rettede den tyske Regering gennem den kgl. Gesandt i Berlin en mundtlig Forespørgsel, om den danske Regering var villig til med den tyske Regering at slutte en Ikke-Angrebstraktat. Efter den 17. Maj over for den tyske Regering at have udtalt, at den danske Regering var rede til at optage Forhandling om en Ikke-Angrebstraktat, der giver Udtryk for de to Landes Vilje til ikke at anvende Magtmidler over for hinanden, modtog Regeringen fra det tyske Udenrigsministerium et Forslag til en saadan Traktat, som derefter dannede Basis for Forhandlinger mellem de to Regeringer. Som Resultat af disse Forhandlinger afsluttedes den 31. Maj i Berlin en Ikke-Angrebstraktat med dertil hørende Undertegningsprotokol.

Traktatens *Hovedbestemmelse* i Artikel 1 har følgende Ordlyd:

»Kongeriget Danmark og det tyske Rige vil i intet Tilfælde skride til Krig eller til nogen anden Art af Magt-anvendelse mod hinanden.

I Tilfælde af, at det fra en tredie Magts Side skulde komme til en Aktion af den i Stk. 1 betegnede Art mod en af de kontraherende Parter, vil den anden kontraherende Part ikke paa nogen Maade yde en saadan Aktion sin Støtte.«

Om Traktatens *Varighed* bestemmer Artikel 2, at den gælder i 10 Aar fra Udvekslingen af Ratifikationsdokumenterne. I Tilfælde af, at Traktaten ikke senest et Aar før Udløbet af denne Frist er opsagt af en af de kontraherende Parter, forlænges dens Gyldighed med yderligere 10 Aar. Det samme gælder for de følgende Tidsperioder.

I den til Traktaten knyttede *Undertegningsprotokol* udtales, at der er blevet konstateret Enighed mellem de to Parter angaaende følgende Punkter:

»En Støtte i den i Traktatens Art. 1, Stk. 2, omhandlede Betydning fra den ikke i Konflikten deltagende kontraherende Parts Side foreligger ikke, naar denne Parts Optreden er